

MILENIILE ȘI ÎMPĂRĂȚIA DE MII DE ANI (IV)

de Preot Paroh Aurel Sas, Las Vegas.

(continuare din numărul trecut)

Teza Bisericii protestante susține că între Venirea a doua a Domnului și Sfârșitul lumii, Hristos va întemeia pe pământ o Împărăție de “o mie de ani” în care El va împărăți împreună cu cei aleși ai Săi, vreme de “o mie de ani, după interpretarea Scripturilor din (Apocalipsă 20,1-7), unde, de fapt, este vorba de o traducere greșită a numerelor **simbolice** din versete, așa precum am explicat mai sus.

Comentarii protestanți zic:

- Împărăția de o mie de ani se va întemeia la venirea a 2-a a Domnului;
- Va fi precedată de învierea dreptilor care au murit înainte și vor împărăți cu Hristos;
- Durata împărățirii va fi de “o mie de ani”;
- La sfârșitul “1000” de ani se va face și învierea celor păcătoși sau nedreți și apoi va avea loc Judecata și sfârșitul lumii.

Așa, zice Teza protestantă, în interpretarea Cap. 20 din Apocalipsă, unde ei spun că vor fi 2 învieri de apoi: învierea cea dintâi a dreptilor, la începutul mileniului, și alta a păcătoșilor, care în raport cu cea dintâi, este a 2-a, la sfârșitul mileniului “ (Apoc. 20,4-5). Iar în timpul mileniului puterea diavolului va fi limitată până la sfârșit, apoi va fi dezlegat către sfârșit și după o scurtă uneltire va fi aruncat în iad, împreună cu toți cei amăgiți de el (Apoc. 20,7-14), înviați acum și ei (vers. 12-15), după ce mai întâi va fi făcut sfârșitul lumii (vers. 11). Răspunsurile la această Teză protestantă le-am dat mai sus pe scurt, dar o să revin și pe parcurs cu explicații.

Despre ce Împărăție este vorba?

Când Mântuitorul Hristos a stat de vorbă cu Pilat, El a răspuns, că: „*Împărăția Mea nu este din lumea aceasta*” a răspuns Iisus. „*Dacă ar fi Împărăția Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca să nu fiu dat în mâinile Iudeilor; dar acum, Împărăția Mea nu este de aici.*” (Ioan 18,36). Deci, este foarte clar că Domnul Iisus nu va întemeia o altă împărăție în Universul acesta, în care să vină în chip văzut și să împărătească cu aleșii Săi stand la Ierusalim pentru “o mie de ani”.

Dumnezeu ne revelează în Sf. Scripturi că Împărăția cerurilor, despre care am văzut că se mai numește și Împărăția lui Dumnezeu sau Împărăția lui Hristos, a fost vestită și de Ioan Botezătorul, cât și de Mântuitorul (cf. Matei 3,2; 4,17; Luca 8,1; Efes. 5, 5). Iar această Împărăție a lui Hristos va fi duhovnicească, stăpânind viața lăuntrică a omului, manifestându-se înafară prin “dreptate, pace și bucurie în Duhul Sfânt, ca roade ale Duhului” (cf. Rom. 14,17). Această Împărăție a Harului a întemeiat-o Însăși Hristos (cf. Efes. 5,5; Col. 2,13; 2Tim. 4,1; Apoc. 12,10).

Iar în Pildele Sale Domnul a arătat cum va crește această Împărăție, pe cine va cuprinde și ce putere va avea, iar durata acestei Împărății a lui Hristos NU va fi o mie de ani, ci va fi veșnică și fără de sfârșit (cf. Luca 1,33), pentru că va continua în veșnicie. Această Împărăție a lui Hristos va cuprinde oameni din toate popoarele lumii (Psalm 116,1-2), care au venit și L-au primit pe Hristos, ca Mântuitor în Taina Sf. Botez, unde a avut loc “Nașterea din Nou” din “apă și din Duh. Apoi Domnul va domni peste toate făpturile (cf. Dan. 7,13-14; Matei 28,18; Fapte 10,36; Rom. 10,12; 1Cor. 15,27; Efes. 1,20-23; Filip. 2,9-11), și va fi o “Împărăție a dreptății” (cf. Psal 44; Evrei 1,8-9; Isaia 17,5; 32,1; Ierem. 23,5). Această Împărăție va fi o “Împărăție a sufletelor” (cf. Luca 17,21) și vor intra în ea numai aceia care au făcut voia lui Dumnezeu în viața aceasta și astfel vor avea-o, deja, **în sufletele lor din viața aceasta** (cf. Luca 18,17).

Această Împărăție a lui Hristos, organizată înafară, alcătuiește Biserica sau Trupul lui Hristos, al cărui Cap este Însuși Hristos (cf. Efes. 1,22; 5,25; Col. 1,24; 3,19; 1Cor. 11,3; 12,27; Rom. 9,5). Înfierea și intrarea în această Împărăție este posibil numai prin baia “Nașterii celei de a Doua” (cf. Tit 3,5) sau prin “Nașterea de sus” (cf. Ioan 3,3; Rom. 6,3; Efes. 5,26; Col. 2,12-13; 1Cor. 6,11).

Condițiile intrării în Împărăția cerurilor.

Deci, intrarea în această Împărăție a lui Hristos Dumnezeu presupune niște condiții, cum este și normal,

și care trebuie îndeplinite, începând cu deschiderea ușii de intrarea, care este Taina Sf. Botez, adică prin "Nașterea de Sus" sau "Nașterea din apă și din Duh" după cum ne descoperă Înăși Mântuitorul, zicând: "De nu se va Naște cineva din apă și din Duh, nu va putea să intre în Împărăția lui Dumnezeu" (Ioan 3,5). Această „Naștere de Sus” prin puterea și lucrarea Duhului Sfânt, este ca o adevărată Înviere din morți, adevăr pentru care Botezul se mai numește și "înviere" (cf. Col. 2,12-13; Rom. 6,3-5; 2Tim. 2,11; Gal. 3,27).

Se naște întrebarea: De unde înviere, prin Taina Botezului? Răspunsul Biblic: Din moartea păcatelor! Acum, deci, putem înțelege, căci Botezul creștin, care ne încorporează în Hristos, ca mădulare vii, în Trupul Bisericii Sale tainice, al cărui Cap este Însăși Hristos, care devine o nouă omenire înoită în Împărăția Harului de "mii de ani", din acest Univers, care va continua ca un fluviu în Împărăția Veșnică și Spirituală a **Gloriei lui Dumnezeu**, la Venirea a doua a Domnului Hristos, pentru care este necesar Botezul creștin prin Credință, care te "Naște din Nou" care te "Înviază din moartea păcatelor", care te "inoiește complet în Duhul Sfânt". Adevăruri posibile urmând Scriptura care zice: "*Deșteaptă-te cel ce dormi și te va învia din morți și te va lumina Hristos*" (Efes. 5,14).

Întrebare: Ce vorbesc Sf. Scripturi.

Revenind la Scripturile de la început vom putea vedea mai bine despre "Învierea cea dintâi", "Învierea cea de a doua", "Moartea cea dintâi" și "Moartea cea de a doua".

"Și am văzut un înger pogorându-se din cer, ..., și a prins pe balaurul, șarpele cel vechi, care este diavolul și Satana, și la legat pe mii de ani. Și l-a aruncat în adânc și l-a închis și a pecetluit deasupra lui, ca să nu mai amăgească neamurile, până ce se vor sfârși miile de ani. După aceea trebuie să fie deslegat pentru câțeva vreme.

Și am văzut tronuri, și celor ce ședea pe ele li s-a dat să facă judecată. și am văzut sufletele celor tăiați pentru mărturia lui Iisus și pentru Cuvântul lui Dumnezeu, care nu s-au închinat fiarei, nici chipului ei, și nu au primit semnul ei pe frunte și pe mâna lor. și ei au înviat și au împărățit cu Hristos mii de ani.

Iar cei alți morți nu înviază până ce nu se vor sfârși miile de ani. Aceasta este învierea cea dintâi. Fericit este cel ce are parte de învierea cea dintâi. Peste aceștia moartea cea de a doua nu are putere, ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și a lui Hristos și vor împărăți cu El mii de ani.

Și la sfârșitul miilor de ani, Satana va fi deslegat din închisoarea lui. și va ieși să amăgească neamurile care sunt în cele patru unghiuri ale pământului, pe Gog și pe Magog, și să le adune la război; iar numărul lor este ca nisipul mării. și s-a suit pe fața pământului și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea cea iubită.

Dar s-a pogorât foc din cer și i-a mistuit. și diavolul care îi amăgise a fost aruncat în iezorul cel de foc și de pucioasă, unde este și fiara, și proorocul mincinos, și vor fi chinuți acolo zi și noapte în vecii vecilor." (Apoc. 20,1-10).

Și am văzut iar un tron mare, alb, și pe Cel ce ședea pe el, iar dinaintea feței Lui pământul și cerul au fugit și loc nu s-a mai găsit pentru ele. și am văzut pe morți, pe cei mari și pe cei mici, stând înaintea tronului, și cărțile au fost deschise, și o altă carte a fost deschisă, care este Cartea Vieții, și morți au fost judecați din cele scrise în cărți, potrivit cu faptele lor.

Și marea a dat pe morții cei din ea, și moartea și iadul a dat pe morții lor, și judecați au fost, fiecare după faptele sale. Și moartea și iadul au fost aruncate în râul de foc. Aceassta este moartea cea de a doua: iezorul cel de foc. Iar cine n-a fost aflat în Cartea Vieții, a fost aruncat în iezorul de foc" (Apoc.20,11-15).

Din contestul Sf. Scripturi rezultă:

- Împărăția lui Hristos de "mii de ani" este timpul în care Hristos a limitat puterea diavolului (l-a legat) ca să nu aibă putere deplină asupra oamenilor (cf. Apoc. 20,1-2).

- Spre sfârșitul Împărăției Harului, diavolul va fi deslegat din nou pentru câțeva vreme să acționeze asupra oamenilor (cf. Apoc. 20, 3).

- Membrii acestei împărății "de mii de ani" vor fi numai acei care nu s-au închinat fiarei și semnului ei, care înviase, din moartea spirituală a păcatelor, la "învierea cea dintâi" (cf. Apoc. 20, 4-5), prin Botez.

- Cei ce nu au primit această Înviere (prin Botez), vor învia abia la sfârșitul "miilor de ani", adică la "Învierea a doua", în ziua de apoi, la sfârșitul lumii, pentru Judecata finală. Această înviere - în raport cu cea dintâi - este a "Doua înviere" (cf. Apoc. 20, 5).

- Peste acești membri ai "împărăției de mii de ani", care au înviat prin Botez, la învierea cea dintâi, "moartea cea de a doua" nu are putere (cf. Apoc. 20, 6).

- La sfârșitul "miilor de ani" și după un timp sau un răstimp de acțiune, câțeva vreme, asupra sfinților, diavolul împreună cu cei ai lui, va fi aruncat în focul iadului care este "moartea cea de a doua" la sentința Judecății, în Ziua cea de apoi (cf. Apoc. 20, 4-17), căci "moartea cea dintâi" este moartea naturală a fiecărui om, prin

despărțirea sufletului de trup.

În concluzie, din aceste prezentări ale înțelesului din versetele Apoc. Cap. 20, rezultă că "împărăția de mii de ani" NU este altceva decât "împărăția lui Hristos", "împărăția lui Dumnezeu" sau "împărăția cerurilor", cu multe denumiri, cum am arătat mai înainte, aici în acest Univers.

De ce? Iată răspunsul:

- În timpul acestei Împărății, diavolul a fost învins și legat, luându-i-se puterea asupra oamenilor. Hristos a intrat în casa lui și l-a legat, limitându-i puterea asupra oamenilor (cf. Evrei 2,14) "... și l-a legat pentru "mii de ani"(cf. Apoc. 20,2). Diavolul și moartea adusă de păcat au fost învinse de biruința Învierii lui Hristos (cf. 1Cor. 15,54-57).
- Intrarea în această împărăție este condiționată de "învierea", numită "cea dintâi", care nu poate fi alta decât Botezul creștin, numit adeseori chiar "*înviere*", "*naștere de sus*", sau "*naștere din nou*". Aceasta înviere prin Botez, este "întâia", în raport cu cea de "a doua" sau generală a trupurilor, care este "învierea cea de a 2-a" sau "*învierea cea de apoi*" (cf Ioan 11,24 și urmare).
- La sfârșitul acestei împărății, de "mii de ani" diavolul va fi din nou slobozit să amăgească popoarele și să lucreze cu putere și cu furie împotriva sfinților sub forma lui "antihrist fiară", sau "prooroc mincinos" (cf. Apoc. 20,10)
- Durata acestei acțiuni va fi de scurtă vreme (cf. Apoc. 13,5; 20,3; Matei 24,22), și ea va constitui unul din semnele care vor prevesti apropierea venirii a 2-a în lume a Domnului (Citiți și Cap. 22 din Apoc.).

VA URMA